

Ecclesiarum
Prelatos, Reges,
aliosque
ut Concilio
interfuit, hor-
tatur.

vitae praedicta Constantiensi die 1. mensis
Novembris proxime venturi, initiandum, &
auctore Domino exinde celebrandum, eadem
auctoritate, & consensu harum serie statui-
mus, pronunciamus, & decernimus.

§. 7. Venerabiles Fratres nostros Patriar-
chas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos
filios electos Abbates, & ceteros Ecclesia-
rum, & Monasteriorum Praelatos requiren-
tes, hortantes, & monentes, ac in virtute
praestiti juramenti, & sanctae obedientiae eif-
dem mandantes, quatenus personaliter, nec-
non carissimos in Christo Filios Reges, & no-
biles viros Duces, Principes, Marchiones, &
alios, qui hujusmodi Concilio interesse de-
bent, vel qui prodesse possunt quoquomo-
do, per viscera caritatis D. N. JESU CHRIS-
TI invitantes, & exhortantes, quatenus
pro pace Ecclesiae, & omnium Christiano-
rum, etiam personaliter, vel si personaliter
non possint, per solemnes Oratores congruo
tempore, Concilio dicto debeant interesse;
ut sic congregata fidelium multitudine co-
piosa, ea, quae in eodem Concilio agenda in-
cumbunt, Deo auctore & adiutore salubriter
ordinentur. Nulli ergo &c.

Datum Laudae, quinto Idus Decembris,
Pontificatus nostri Anno Quarto.

MARTINUS QUINTUS.

P A P A C C V I I I .

ANNO DOM. MCCCXVII.

Anno 1417. die 11. Novem-
bris Cardinales, aliique
a Concilio Constantiensi nomi-

nati Electores Nationum uni-
versali Ecclesiae praefecere Odo-
nem Columna S. Georgii ad
Velum aureum Diaconum Car-
dinalem, qui Martinus V. vo-
luit appellari & die 21. mensis
ejusdem consecratione suscepta
solemniter coronatus est. Hic
annis XIII. mensibus III. die-
bus X. quibus summo praefuit
Sacerdotio, regnante in Occi-
dente Sigismundo, in Oriente
vero Emmanuele II. mox Jo-
anne VII. Palaeologo, tribus
habitibus promotionibus decem
& octo Cardinales creavit pre-
ter Balthasarem Cossam, quem
Sacri Cardinalium Collegii
Decanum, & Portuensem Epi-
scopum esse permisit, & qua-
tuor Pseudo-Cardinales Petri
de Luna, quos vera Cardina-
litas dignitate decoravit. Obiit
vero Romae die 20. Februarii
1413. & sepultus est in Eccle-
sia Lateranensi. Vacavit Se-
des dies XI.

Mortuo Petro de Luna anno
1424., tres ii, quos Pseudo-Cardi-
nales ante obitum dixerat,
ejus loco non absque enormi Si-
monia mense Junio sequentis
anni Papam dixerit Aegydius
Sancii Munionis Canonicum
Barcinonensem, qui Clemens
VIII. appellatus est. Hic quin-
tum post annum papalia depo-
nens insignia ac Martinum V.
pro legitimo Pontifice agno-
scens exemplum suis dedit pa-
cem Ecclesiae hac quoque ex par-
te reddendi, quod praestiterunt.

I.

Damnatio errorum Joannis Vvicleff, Jo-
annis Huf, Hieronymi de Praga, & alio-
rum, de Sacramentis Ecclesiae male sen-
tientibus, eorumque complicum & fauto-
rum. Ac forma haereticos, suspectosque de
haeresi examinandi.

Damnatum alias a Joanne XXIII. Vvicleffum
vidimus superius in Const. Joannis III. pag. 416.
Mar-

Martinus Episcopus, Servus Servorum Dei.
Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis,
Episcopis, ac Inquisitoribus haereticae pra-
vitatibus ubilibet constitutis, ad quos literae
praesentes pervenerint, Salutem, & Apo-
stolicam Benedictionem.

Proemium.

I nter cunctas pastoralis curae solici-
tudines, quibus premimur incessan-
ter, illa potissime fortius nos angit, ut ha-
reticis de finibus Christianorum expulsi,
suisque falsis doctrinis & erroribus perverfis
penitus, quantum nobis ex alto conceditur,
extirpatis, orthodoxa & catholica fides in-
tegra & illibata permaneat, ac populus
Christianus in ejusdem fidei sinceritate, quo-
libet obscuritatis semoto velamine, immo-
bilis & inviolatus persistat.

Episcoporum
negligentia
novas haereses
a Vvicleffo,
Huf, & Hiero-
nymo de
Praga disse-
minat. de-
plorat.

§. 1. Sane dudum plusquam omnibus
retroactis temporibus in nonnullis regionibus
& dominis, praesertim in Regno Bohemiae
& Marchionatu Moraviae, ac locis &
districtibus illis vicinis, adversus fidei ca-
tholicae dogmata insurrexerunt quondam
haeresiarchae, circuncelliones, schismatici &
seditionis luciferina superbia & rabie lupina
evecti, demoniorum fraudibus illasi, de-
vanitate in idipsum (licet forent de diver-
sis mundi partibus oriundi) convenientes,
& caudas colligatas habentes, dannatae vi-
delicet mem. Joannes Vvicleff. de Anglia,
Joannes Huf de Bohemia, & Hieronymus
de Praga, qui utinam alios secum ad infi-
delitatis interitum non traxissent. Nam ubi
hujusmodi pestilentes personae perversa dog-
mata pertinaciter seminabant, in sua do-
ctrina pestifera primordio praelati, & alii
judicialia potestatis regimina exercentes,
tamquam canes muti non valentes latrare,
nec ulciscerentur cum Apostolo in promptu
omnem inobedientem, haeresiarchas ipsos
pestiferos & dolosos, eorum lupinam ra-
biem truculentam statim, ut adstricti fuerant
canonice coercere, eosque de domo Domini
corporaliter eicere non curarunt, sed
facilem, falsam, & perniciosam ipso-
rum doctrinam, per longas moras negligenter
convalescere permisissent: populorum mul-
titudine illorum opinionibus falsis decepta pro-
veris accepit, quae diu mendaciter & per-
niciose, ac damnabiliter seminaverant, eif-
que credendo a recta fide cecidit turba mul-
ta, & errore devio involvitur, pro dolor,
paganorum, adeo quod per diversa illarum,
eisdemque convicinarum partium climata,
oves Christi catholicae haeresiarchae ipsi
successive infecerunt, & in stercore men-
daciorem fecerunt putrefcere.

Eos itaque
Concilium
Constantien-
se a fidelium
citu segre-
gavit.

§. 2. Quapropter generalis Constantien-
sis Synodus tantam fidelium, & fidei ortho-
doxae plagam, & ruinam videns, exclama-
re compulsa est cum Augustino. Quid faciet
Ecclesiae medicina, salutem omnium,
materna caritate conquirens, tamquam in-
ter phreneticos, & lethargicos aeternus?
Numquid contemnere, numquid desilire,
vel debet, vel potest? Certe non, secun-
dum eundem, imo utriusque sit necesse est
molesta, quae neutris est inimica. Nam &
Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

molestus est medicus furenti phrenetico, &
pater indisciplinato filio, ille ligando, iste
caedendo, sed ambo diligendo: Si autem
negligant, & eos perire permittant, inquit
Augustinus, ista mansuetudo potius falsa
crudelitas est. Proinde Synodus praefata
ad omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque ca-
tholicae fidei, ac Christianae Religionis con-
servationem, augmentum, & animarum
salutem, & praeservationem, eosdem Jo-
annem Vvicleff, & Joannem Huf, & Hiero-
nymum, qui inter cetera de sacro Eu-
charistiae sacramento, & aliis sacramentis
Ecclesiae, & articulis fidei, aliter quam
sancta Romana Ecclesia credit, & tenet, &
praedicat, & docet, quamplurima temere,
& damnabiliter credere, ac tenere, praedi-
care, atque docere pertinaciter attempta-
bant, velut haereticos & pertinaces ac ob-
stinatos jam a communione fidelium sepa-
ratos, de domo Dei corporaliter ejecit, &
spiritualiter ejectos declaravit, & alia non-
nulla circa praemissa utilia, & salubria sta-
tuit, & decrevit, per quae alii, qui cau-
tantibus haeresiarchis, eorumque falsis doctri-
nis hujusmodi spiritualiter de domo Dei exie-
rant, per vias canonicas reducerentur ad se-
mitas veritatis.

§. 3. Et quia sicut dolenter accepimus,
non solum in regno Bohemiae, & Marchio-
natus dominis, & locis supra dictis, verum
etiam in quibusdam partibus, & provinciis
contiguis, seu vicinis eisdem, etiam non-
nulli ex sectatoribus & sequacibus haere-
sum, ac errorum haeresiarcharum praedictorum,
timore divino, & pudore humano
proflus abiectis, nec de ipsorum, & praesertim
Joannis Huf, & Hieronymi interitu miserabili
fumentes conversionis, & poenitentiae fructum,
sed tamquam in profundum pressi peccatorum,
dominum Deum blasphemare non cessant,
ducentes in irritum nomen ejus, quorum mentes
pater mendacii sic damnabiliter excacavit, ut
praedictos libros, codices, & opuscula, haereses,
& errores continentes seu continen-
tia, dudum etiam per Synodum praefatam
damnatos, & damnata, ac ignibus concre-
manda deputata, & concremata, legunt,
studet, ac ex eis in sui & multorum sim-
plicium periculum, nedum contra statuta,
decreta, & ordinata in Synodo supra dicta,
sed etiam contra canonicas sanctiones dog-
matizare praesumunt in animarum pericu-
lum, ac puritatis fidei denigrationem, &
scandalum plurimorum.

§. 4. Nos igitur attendentes, quod error,
cui non resistitur, approbari videtur, ac ma-
lis, & perniciosis erroribus hujusmodi resi-
stere, ac eos de medio Christi fidelium, &
praesertim de supra dictis Bohemiae, & Mora-
viae dominis, & districtibus ac confinibus,
& vicinis eorum, ne amplius, & latius se-
extendant, funditus evellere cupientes, di-
cretionem vestrae, sacro approbante Concilio
Constantiensi, per Apostolica scripta com-
mittimus, & mandamus, quatenus vos Ar-
chiepiscopi, & Episcopi, ac electi, & quilibet
vestrum, per se, seu alium, vel alios,
Ggg 2 quos

Sed nonnulli
eorum Sacra-
toribus illo-
rum legenti-
bus libros,
haeresisque
utentibus.

Martinus PP.
Ecclesiarum
mandat Prae-
latis, ut eos-
dem tamquam
haereticos ju-
diciali facu-
lari tradant
Curiae pa-
nendi.

quos graves, & idoneas personas spiritualem jurisdictionem habentes esse volumus, omnes & singulos cujuscumque dignitatis officii, praeminentiae, status, vel conditionis existant, & quibuscumque nominibus censeantur, qui de praecelso, salutifero, & supermirabili sacramento Corporis & sanguinis D. N. JESU CHRISTI, vel de Baptismate seu peccatorum confessione, poenitentiae pro peccatis injunctio vel reliquis Ecclesiasticis sacramentis, seu fidei articulis, aliter sentire aut docere, quam Sacrosancta Romana Ecclesia, & universalis docet, praedicat & observat, aut articulos, seu libros, & doctrinas praefatorum haereticorum, Ioannis Vvicleff, & Ioannis Hufz, & Hieronymi, per eandem Constantiensem Synodum cum suis auctoribus, ut praedicitur, damnatos & damnatas, tenere, credere, & dogmatizare, ac vitam suam ipsorum haereticorum publice vel occulte pertinaciter quomodolibet laudare, vel approbare, praesumpserint, eorumque receptatores, defensores, & fautores quoslibet etiam contemplatione praedictorum errorum, necnon credentes, & adherentes eisdem, tamquam haereticos iudicatis, & velut haereticos saculari Curiae relinquatis.

Receptatores eorum coercentur.

§. 5. Receptatores quoque, fautores, & defensores huiusmodi pestiferarum personarum, quae erroribus ipsis crediderint, nec favore, aut contemplatione errorum ipsorum, sed forte carnalis amoris causa, vel occasione alia huiusmodi personas pestiferas receptaverint, praeter penas ab utroque iure talibus inflictas, per iudices competentes tanta severitate poenarum in tam enormi scelere ultionem accipiant, quod cedat ceteris crassantibus in exemplum, ut quos Dei timor a malo non revocat, saltem coerceat severitas disciplinae.

Cum obduratis praevius monitionibus severe utantur.

§. 6. Cum reliquis vero, huiusmodi secta damnabili quomodolibet infectis, qui post competentem monitionem, ac frequentem exhortationem, qua pie erga eos, spe correctionis, & emendationis, ac ad melioris vitae frugem conversionis, usum est, a praedictis erroribus, & secta noluerint respicere, & ad gremium unitatemque sanctae matris Ecclesiae, ac fidem catholicam, quae sola salvare potest, sine qua nulli verae salutis subsidium contingit, plene recognoscere, & confiteri, iustitiae severitas, prout facti poposcerit qualitas dulcore misericordiae temperetur.

Principesque omnes nomineat eosdem ut expellant suis ex dominiis.

§. 7. Et nihilominus omnes Christianae, & Catholicae fidei professores, Imperatorem, reges, duces, principes, potestates, rectores, comites, barones, milites, scabinos, communitates, & universitates regnorum, provinciarum, civitatum, oppidorum, castrorum, villarum, terrarum, aliorumque locorum huiusmodi, necnon ceteros jurisdictionem temporalem exercentes, juxta juris formam, & exigentiam auctoritate apostolica exhortando moneatis, & requiratis, ut de regnis, provinciis, civitatibus, oppidis, castris, villis, terris, & omnibus aliis locis, ac dominiis supradictis, omnes, & singulos haereti-

cos huiusmodi secundum tenorem Lateranensis Concilii, quod incipit, sicut ait, ad instar etiam irretitorum crimine usurarum, quos publice, vel manifeste per facti evidentiam cognoverint esse tales, tamquam oves morbidas gregem Domini inficientes expellant, donec, & quousque a nobis seu vobis, vel aliis Iudicibus Ecclesiasticis vel Inquisitoribus, fidem & communionem Romanae Ecclesiae tenentibus, aliud recipiant in mandatis, nec eosdem in suis districtibus praedicare, domicilia tenere, laem fovere, contractus inire, negociationes, & mercantias quaslibet exercere, aut humanitatis solatia, cum Christi fidelibus habere permittant.

Haereticos ecclesiastica, privati vult sepultura, eorum autem bona confiscari.

§. 8. Et si tales haeretici publici ac manifesti, licet nondum per Ecclesiam declarati, in hoc tam gravi crimine decesserint, Ecclesiastica careant sepultura, nec oblationes fiant, aut recipiantur pro eisdem: bona tamen ipsorum a tempore commissi criminis secundum canonicas sanctiones, confiscata, non occupentur per illos, ad quos alias pertinerent, donec per huiusmodi iudices Ecclesiasticos super hoc testatam habentes, sententia declaratoria super ipso haereticis crimine fuerit promulgata.

De suspectis.

§. 9. Qui autem de haeresi per iudicem competentem ecclesiasticum inventi fuerint sola suspitione notati seu suspecti, nisi juxta considerationem, & exigentiam suspitionis qualitatemque personae, ad arbitrium iudicis huiusmodi propriam innocentiam congrua devotione monstraverint, in purgatione eis canonice indicta deficientes, & se canonice purgare non valentes, aut pro huiusmodi purgatione faciendam, obstinatione damnabili jurare renuentes, tamquam haeretici condemnentur. Qui vero dictam innocentiam monstrare ex quadam negligentia seu desidia, & purgationem huiusmodi facere omiserint, anathematis gladio feriantur, & usque ad satisfactionem condignam ab omnibus evitentur; ita quod si per annum in excommunicatione huiusmodi persistierint, ex tunc velut haeretici condemnentur. Si quis vero super aliquo sepe dicta pestiferae doctrinae haereticorum praedictorum, vel aliquibus articulis dumtaxat scandalosis, temerariis, seditiosis, vel piarum aurium offensivis, culpabilis repertus fuerit, canonice puniatur, si vero propter solam infamiam, aut suspitionem dictorum articulorum, vel alicujus ipsorum, quis repertus fuerit suspectus, & in purgatione canonica propter hoc sibi indicta deficeret, pro convicto habeatur, & tamquam canonice convictus puniatur.

Innovati Bonifacii VIII. in cap. 18. de Haeret. Constitutio.

§. 10. Et insuper dispositionem fel. rec. Bonifacii Papae Octavii praedecessoris nostri, quae incipit, ut inquisitionis negotium renovantes, & etiam exequentes, universas potestates, & dominos temporales, & iudices antedictos quibuscumque dignitatibus vel officiis seu nominibus censeantur, exhortando requirimus, & mandamus eisdem, ut sicut reputari cupiunt & haberi fideles, ac filii Ecclesiae nuncupari, & in Christi nomine gloriarum, ita pro defensione fidei vobis Archiepiscopis, Episcopis, & electis, ac inquisi-

toribus haereticae pravitatis, & aliis iudicibus seu personis Ecclesiasticis, per vos ad hoc, ut praemittitur, deputandis, fidem, & communionem sanctae matris Ecclesiae tenentibus, pareant, & intendant, praebentque auxilium, & favorem in haereticorum, necnon credentium, fautorum, receptatorum, & defensorum ipsorum investigatione, captione, custodia diligenti cum ab eisdem fuerint requisiti, ut praefatas personas pestiferas, alios secum perdere molientes, in potestatem seu carcerem per vos Archiepiscopos, Episcopos, electos, & inquisitores praedictos, aut deputandos a vobis, vel ad locum de quo vos, vel ipsi mandabitis, infra eorumdem dominorum potestatem, rectorum, seu iudicum districtum ducant, vel duci faciant sine mora, ubi per viros catholicos a vobis Archiepiscopis, vel Episcopis, electis, seu inquisitoribus, seu deputandis personis huiusmodi, vel vestrum aliquo deputato, subacta, & diligenti custodia, ne fugiant, ponendo eos, etiam compedibus & manibus ferreis teneant, donec eorum negotium per Ecclesiae iudicium terminetur, & quod de haeresi a iudice Ecclesiastico competenti, qui fidem, & communionem dictae Sanctae Romanae Ecclesiae teneat, condemnentur, praefati domini temporales, seu rectores, iudices, vel eorum officiales seu nuntii, sibi relictos recipiant indilate animadversione debita puniendos.

Formam praescribit in interrogatorio rum suspectis de haeresi, infamisque faciendorum.

§. 11. Veram ne praedictum, & scandalum praefatae fidei orthodoxae religionis Christianae, praetextu ignorantiae quemquam in hoc circumveniri, aut veritos homines sub frivola excusationis velamine in hac materia palliare contingat, & ut de convincendis seu cognoscendis haereticis, receptatoribus, defensoribus, fautoribus, credentibus, & adherentibus, necnon de haeresi suspectis, & aliis huiusmodi perversa doctrina quomodolibet maculatis, plenior habeatur in futurum instructio, tam ad regnum Bohemiae, & convicinas illi, quam alias quaslibet partes, in quibus haec superstitiosa doctrina quomodolibet pullaverit, articulos infra scriptos sanctae matris haereticarum concernentes, pro directione dictae fidei decernimus transmittendos & etiam destinandos, super quibus vobis, & aliis omnibus Archiepiscopis, Episcopis, & electis, ac commissariis, & inquisitoribus in virtute sanctae obedientiae praecipimus, & mandamus, ut quilibet eorum infra limites, & loca suae jurisdictionis, necnon regno, & marchionatu, & locis eis vicinis praedictis, etiam si loca ipsa extra jurisdictionem eandem ultra duas dietas consistant, circa extirpationem, & correctionem errorum ac haereticum, ac huiusmodi sectae pestiferae, in favorem ipsius fidei orthodoxae, diligenter invigilent, & omnes infamatos seu suspectos de tam pestifera labe sub confessati criminis, excommunicationis, suspensionis, interdicti aut alia formidabili poena canonica, vel legali, prout, quando, & quemadmodum eis videatur expedire, & facti requireret qualitas, ad singulos huiusmodi articulos per iura-

mentum corporaliter praestitum, tacitis sacrosanctis Evangelii seu sanctorum reliquiis, imagine Crucifixi, secundum quorundam locorum observantiam, juxta infra scripta interrogatoria, ad quemlibet articulum convenientia, respondere compellant. Nos enim contra omnes, & singulos Archiepiscopos, Episcopos, & electos, & inquisitores, qui super extirpando haereticae pravitatis fermento, & expurgando suum territorium, districtum seu locum de talibus malis, & sceleratis hominibus, negligentes fuerint seu remisse egerint, usque ad privationem seu depositionem Pontificalis dignitatis procedere intendimus, & procedemus, ac procedi faciemus, alioque loco illorum substituemus, qui pravitatem haereticam possint, & valeant confundere, & ad alias poenas contra tales a iure inflictas, & alias graviores, si expedit, infligendas, procedemus, procedique faciemus, juxta juris, & facti exigentiam ac huiusmodi culpa, & criminis fedatatem.

Tenores vero eorumdem articulorum, seu capitulorum, de quibus supra fit mentio, sequuntur per ordinem in haec verba.

Tenor Articulorum Joannis Vvicleff.

1. Substantia panis materialis, & similiter substantia vini materialis, remanent in Sacramento altaris.
2. Accidentia panis non manent sine subiecto in eodem Sacramento.
3. CHRISTUS non est in eodem Sacramento identice & realiter in propria praesentia corporali.
4. Si Episcopus, vel Sacerdos existat in peccato mortali non ordinat, non consecrat, non conficit, non baptizat.
5. Non est fundatum in Evangelio, quod Christus Missam ordinaverit.
6. Deus debet obedire Diabolo.
7. Si homo fuerit debite contritus, omnis confessio exterior est sibi superflua & inutilis.
8. Si Papa sit praesens, & malus, & per consequens membrum Diaboli, non habet potestatem super fideles sibi ab aliquo datam, nisi forte a Caesare.
9. Post Urbanum VI. non est aliquis recipiendus in Papam, sed vivendum est more Graecorum sub legibus propriis.
10. Contra Scripturam sacram est, quod viri Ecclesiastici habeant possessiones.
11. Nullus Praelatus debet aliquem excommunicare, nisi prius sciat eum excommunicatum a Deo: & qui sic excommunicat, fit ex hoc haereticus, vel excommunicatus.
12. Praelatus excommunicans clericum, qui appellavit ad Regem, vel ad Concilium Regni, eo ipso traditor est Regis, & Regni.
13. Illi, qui dimittunt praedicare, sive audire verbum Dei, propter excommunicationem hominum, sunt excommunicati, & in Dei iudicio traditores Christi habentur.

- 14. Licet alicui diacono, vel presbytero predicare verbum Dei, absque auctoritate Sedis Apostolicæ, sive Episcopi Catholici.
 - 15. Nullus est Dominus civilis, nullus est prælatus, nullus est Episcopus, dum est in peccato mortali.
 - 16. Domini temporales possunt ad arbitrium suum auferre bona temporalia ab Ecclesia, possessionis habitualiter delinquentibus, idest ex habitu, non solum actu, delinquentibus.
 - 17. Populares possunt ad suum arbitrium dominos delinquentes corrigere.
 - 18. Decimæ sunt puræ elemosynæ, & possunt parochiani, propter peccata suorum Prælatorum, ad libitum suum eas auferre.
 - 19. Speciales orationes applicatæ uni personæ per Prælatos, vel Religiosos, non plus profunt eidem, quam generales, ceteris paribus.
 - 20. Conferens elemosynam fratribus est excommunicatus eo facto.
 - 21. Si aliquis ingreditur religionem privatam qualemcumque, tam possessionatorum, quam mendicantium redditur ineptior, & inhabilior ad observationem mandatorum Dei.
 - 22. Sancti instituentes Religiones privatas, sic instituendo peccaverunt.
 - 23. Religiosi viventes in religionibus privatis, non sunt de religione Christiana.
 - 24. Fratres tenentur per labores manuum victum acquirere, & non per mendicitatem.
- Prima pars est scandalosa, & præsumptuose asserta, pro quanto sic generaliter, & indirecte loquitur, & secunda erronea, pro quanto assertit mendicitatem fratribus non licere.
- 25. Omnes sunt Simoniaci, qui se obligant orare pro aliis, eis in temporalibus subvenientibus.
 - 26. Oratio præsciti, nulli valet.
 - 27. Omnia de necessitate absoluta eveniunt.
 - 28. Confirmatio juvenum, clericorum ordinatio, locorum consecratio, reservantur Papæ, & Episcopis propter cupiditatem lucri temporalis & honoris.
 - 29. Universitates, Studia, Collegia, graduationes, & magisteria in eisdem, sunt vana gentilitate introducta, & profunt Ecclesiæ sicut diabolus.
 - 30. Excommunicatio Papæ, vel cuiuscumque Prælati non est timenda, quia est censura Antichristi.
 - 31. Peccant fundantes claustra; & ingredienti sunt viri diabolici.
 - 32. Ditare Clerum est contra regulam Christi.
 - 33. Silvester Papa, & Constantinus Imperator erraverunt Ecclesiam dotando*.
 - 34. Omnes de ordine Mendicantium sunt hæretici: & dantes eis elemosynam sunt excommunicati.
 - 35. Ingredientes religionem aut aliquem

*ditando.

- Ordinem, eo ipso inhabiles sunt ad observanda divina præcepta, & per consequens ad perveniendum ad regnum Cælorum, nisi apostataverit ab eisdem.
- 36. Papa cum omnibus Clericis suis possessionem habentibus, sunt hæretici, eo quod possessiones habent; & consentientes eis, omnes videlicet domini sæculares, & ceteri laici.
 - 37. Ecclesia Romana est sinagoga Satanæ, nec Papa est proximus & immediatus Vicarius Christi, & Apostolorum.
 - 38. Decretales Epistolæ sunt apocryphæ, & seducunt a fide Christi, & Clerici sunt stulti, qui student eas.
 - 39. Imperator, & domini sæculares, sunt seducti a diabolo, ut Ecclesiam dotarent* bonis temporalibus.
 - 40. Electio Papæ a Cardinalibus a diabolo est introducta.
 - 41. Non est de necessitate, credere Romanam Ecclesiam esse supremam inter alias Ecclesias.
- Error est, si per Romanam Ecclesiam intelligat universalem Ecclesiam, aut Concilium generale, aut pro quanto negaret primatum summi Pontificis super alias Ecclesias particulares.
- 42. Patuum est credere indulgentiis Papæ & Episcoporum.
 - 43. Juramenta illicita sunt, quæ sunt ad corroborandum humanos contractus, & commercia civilia.
 - 44. Augustinus, Benedictus, & Bernardus damnati sunt, nisi penituerint de hoc, quod habuerunt possessiones, & instituerunt, & intraverunt religiones: & sic a Papa usque ad ultimum religiosum, omnes sunt hæretici.
 - 45. Omnes religiones indifferenter introductæ sunt a diabolo.
- Tenor Articulorum Joannis Husz.
- 1. **U**Nica est sancta universalis Ecclesia, quæ est prædestinatorum universitas, & infra sequitur: Universalis sancta Ecclesia tantum est una, sicut tantum unus est numerus omnium prædestinatorum.
 - 2. Paulus numquam fuit membrum diaboli, licet fecit quosdam actus Ecclesiæ malignantium conformes.
 - 3. Præsciti non sunt partes Ecclesiæ, cum nulla pars ejus finaliter excidet ab ea, eo quod prædestinationis caritas, quæ ipsam ligat, non excidet.
 - 4. Dux naturæ Divinitas, & Humanitas, sunt unus Christus.
 - 5. Præscitus, etsi aliquando est in gratia secundum præsentem justitiam, tamen nunquam est pars sanctæ Ecclesiæ: & prædestinatus semper manet membrum Ecclesiæ, licet aliquando excidat a gratia adventitia, sed non a gratia prædestinationis.
 - 6. Sumendo Ecclesiam pro convocatione prædestinatorum, sive fuerint in gratia,

- 7. Petrus non est nec fuit caput Ecclesiæ Sanctæ Catholicæ.
- 8. Sacerdotes quilibet criminose viventes, sacerdotii polluent potestatem: & sic, ut filii infideles, sentiunt infideliter de septem sacramentis Ecclesiæ, de clavibus, officiis, censuris, moribus, ceremoniis, & sacris rebus Ecclesiæ, veneratione reliquiarum, indulgentiis, & ordinibus.
- 9. Papalis dignitas a Cæsare inolevit: Papæ præfectio, & institutio a Cæsaris potentia emanavit.
- 10. Nullus sine revelatione assereret rationabiliter de se vel alio, quod esset caput Ecclesiæ particularis, nec Romanus Pontifex est caput Romanæ Ecclesiæ particularis.
- 11. Non oportet credere, quod iste quicumque est Romanus Pontifex, sit caput cuiuscumque particularis Ecclesiæ sanctæ, nisi Deus eum prædestinaverit.
- 12. Nemo gerit vicem Christi vel Petri, nisi sequatur eum in moribus, cum nulla alia sequela sit pertinentior, nec aliter recipiat a Deo procuratoriam potestatem, quia ad illud officium Vicariatus requiritur, & morum conformitas, & instituentis auctoritas.
- 13. Papa non est verus, & manifestus successor Apostolorum Principis Petri, si vivit moribus contrariis Petro: & si querit avaritiam, tunc est vicarius Judæ Scarioth. Et pari evidentia Cardinales non sunt veri, & manifesti successores Collegii aliorum Apostolorum Christi, nisi vixerint more Apostolorum, servant mandata, & consilia Domini nostri JESU CHRISTI.
- 14. Doctores ponentes, quod aliquis per centuram Ecclesiasticam emendandus, si corrigi noluerit, seculari Judicio est tradendus, pro certo sequuntur in hoc Pontifices, Scribas, & Phariseos, qui CHRISTUM non volentem eis obedire in omnibus, dicentes: Nobis non licet interficere quemquam, ipsum seculari judicio tradiderunt, & quod tales sint homicide graviore quam Pilatus.
- 15. Obedientia Ecclesiastica, est obedientia secundum ad inventionem sacerdotum Ecclesiæ, præter expressam auctoritatem scripturæ.
- 16. Divisio immediata humanorum operum est, quod sunt vel virtuosæ, vel vitiosæ: quia si homo est vitiosus, & agit quidquam, tunc agit vitiose: quia sicut vitium quod crimen dicitur seu mortale peccatum insicit universaliter actus hominis vitiosi, sic virtus vivificat omnes actus hominis virtuosi.
- 17. Sacerdotes Christi viventes secundum legem ejus & habentes scripturæ notitiam, & effectum ad edificandum populum, debent predicare, non obstante præsentia excommunicatione, & infra: Quod si Papa vel aliquis Prælati mandat sacerdoti sic disposito,

- to, non predicare, non debet subditus obedire.
- 18. Quilibet predicantis officium de mandato accipit, qui ad sacerdotium accedit: & illud mandatum debet exequi, præsentia excommunicatione non obstante.
- 19. Per censuras Ecclesiasticas excommunicationis, suspensionis & interdicti, ad sui exaltationem Clerus populum laicalem sibi suppeditat, avaritiam multiplicat, malitiam protegit, & viam præparat Antichristo. Signum autem evidens est, quod ab Antichristo tales procedunt censuræ, quas vocant in suis processibus fulminationes, quibus Clerus principalissime procedit contra illos, qui deudant nequitiam Antichristi, qui Clerum pro se maxime usurpabit.
- 20. Si Papa est malus, & præsertim præscitus, tunc ut Judas Apostolus est Diabolus, fur, & filius perditionis, & non est caput sanctæ militantis Ecclesiæ, cum nec sit membrum ejus.
- 21. Gratia prædestinationis est vinculum, quo corpus Ecclesiæ, & quodlibet ejus membrum jungitur Christo capiti insolubiliter.
- 22. Papa vel Prælati malus & præscitus est a quoque pastor, & vere iur, & latro.
- 23. Papa non debet dici sanctissimus, etiam secundum officium, quia alias Rex deberet etiam dici sanctissimus secundum officium, & tortores, & præcones dicerentur sancti, immo etiam diabolus deberet dici sanctus, cum sit officarius Dei.
- 24. Si Papa vivat Christo contrarie, etiam si ascenderet per rectam & legitimam electionem secundum constitutionem humanam vulgatam, tamen aliunde ascenderet, quam per Christum, dato etiam quod intraret per electionem a Deo principaliter factam: nam Judas Scarioth, rite & legitime est electus a Deo CHRISTO JESU ad Episcopatum, & tamen ascendit aliunde in ovile ovium.
- 25. Condemnatio quadraginta: quinque articulorum Joannis Vvicleff per Doctores facta, est irrationalis & iniqua, & malefacta, & ficta est causa per eos allegata, videlicet ex eo, quod nullus eorum sit Catholicus, sed quilibet eorum aut est hæreticus, aut erroneus, aut scandalosus.
- 26. Non eo ipso, quo electores vel major pars eorum consenserit viva voce secundum ritum hominum in personam aliquam, eo ipso illa persona est legitime electa, vel eo ipso est verus & manifestus successor vel Vicarius Petri Apostoli, vel alterius Apostoli in officio Ecclesiastico: unde sive electores bene, sive male elegerint, operibus electi debemus credere. Nam eo ipso quo quis copiosius operatur meritorie ad prolectum Ecclesiæ, habet a Deo ad hoc copiosius potestatem.
- 27. Non est scintilla apparentiæ, quod oporteat esse unum caput in spiritualibus regens Ecclesiam, quod semper cum ipsa Ecclesia militante conversetur, & conservetur.
- 28. Chri-

28. Christus sine talibus monstruosis capitibus per suos veraces Discipulos sparfos per orbem terrarum, melius suam Ecclesiam regularet.

29. Apostoli & fideles sacerdotes strenue Domini in necessariis ad salutem regularent Ecclesiam, antequam Papa officium foret introductum: sic facerent, deficiente per summe possibile Papa usque ad diem iudicii.

30. Nullus est dominus civilis, nullus est Prælatus, nullus est Episcopus dum est in peccato mortali.

Tenor interrogatoriorum juxta qm̄ Hæretici aut de hæresi suspecti interrogari debent.

1. **S**uper præmissis autem articulis, quilibet de eis suspectus, seu in eorum assertionem deprehensus, juxta modum interrogetur infrascriptum: In primis, utrum cognoverit Joannem Vvicleff de Anglia, Joannem Hufz de Bohemia, Hieronymum de Praga, seu aliquem eorum, & unde haberit eorum notitiam, & utrum cum eis vel eorum aliquo, dum viverent, conversationem vel amicitiam habuerit.

2. Item, utrum sciens ipsos seu aliquem ipsorum excommunicatos, scienter participaverit cum illis reputans & dicens talem participationem non esse peccatum.

3. Item, utrum post mortem eorum, pro eisdem seu aliquo eorum oraverit, & publice vel occulte opera pietatis exercuerit, asserens eos fore beatos, & salvos.

4. Item, utrum eos vel aliquem eorum sanctos reputaverit, & dixerit, & eis venerationes velut sanctis exhibuerit.

5. Item, utrum credat, teneat & asserat, quod quodlibet Concilium generale & etiam Constantiense, universalem Ecclesiam repræsentet.

6. Item, utrum credat, quod illud quod sacrum Concilium Constantiense, Universalem Ecclesiam repræsentans, approbavit, & approbat in favorem fidei & ad salutem animarum, quod hoc est ab universis Christianis fidelibus approbandum, & tenendum, pro condemnato credendum & asserendum.

7. Item, utrum credat quod condemnationes Joannis Vvicleff, Joannis Hufz, & Hieronymi de Praga, factæ de personis eorum, libris, & documentis per sacrum generale Constantiense Concilium, fuerint rite & iuste factæ, & a quolibet Catholico pro talibus tenendæ, & firmiter asserendæ.

8. Item, utrum credat, teneat, asserat Joannem Vvicleff de Anglia, Joannem Hufz de Bohemia, & Hieronymum de Praga, fuisse hæreticos & pro hæreticis nominandos ac reputandos, & libros & doctrinas eorum fuisse & esse perverfos, propter quos & quas & per eorum pertinacias, per sacrum Concilium Constantiense pro hæreticis sunt condemnati.

9. Item, utrum habeat in sua potestate aliquos tractatus, opuscula, epistolas, vel quæcumque alia scripta in quocumque idiomate per Joannem Vvicleff, Joannem Hufz,

& Hieronymum hæreticos, seu eorum pseudodiscipulos, & sequaces editos, vel translatos, edita vel translata, quod illos vel illa Ordinario loci, vel ejus Commissario seu Inquisitori sub juramento præsentet. Quod si apud se scripta hujusmodi se habere non cognoverit, sed alibi, quod juret illa circa suum Ordinarium vel alios supradictos infra certum terminum sibi præfigendum deponere.

10. Item, utrum sciat aliquem vel aliquos habentes præfatorum tractatus, opuscula, epistolas, vel quæcumque alia scripta in quocumque idiomate composita sive translata, quod illum vel illos detegat, vel manifestet, pro purificatione fidei sive executione justitiæ.

11. Item specialiter literatus interrogetur, utrum credat sententiam sacri Constantiensis Concilii super quadraginta quinque Joannis Vvicleff, & Joannis Hufz triginta articulis superius descriptis, latam, fore veram, & catholicam, scilicet, quod supradicti quadraginta quinque articuli Joannis Vvicleff, & Joannis Hufz triginta non sunt catholici, sed quidam ex eis sunt notorie hæretici, quidam erronei, alii temerarii, & seditiosi, alii piarum aurium offensivi.

12. Item, utrum credat & asserat, quod in nullo casu sit licitum jurare.

13. Item, utrum credat, quod ad mandatum judicis juramentum de veritate dicenda, vel quodlibet aliud ad causam opportunum, etiam pro purificatione infamiae faciendum, sit licitum.

14. Item, utrum credat, quod perjurium scienter commissum, ex quacumque causa vel occasione, pro conservatione vitæ corporalis propriæ vel alterius, etiam in favorem fidei, sit peccatum mortale.

15. Item, utrum credat, quod deliberato animo contemnens ritum Ecclesiæ, caeremonias Exorcismi, & Cathedrisini, Aquæ baptismatis consecrata, peccet mortaliter.

16. Item, utrum credat, quod post consecrationem sacerdotis in sacramento Altaris sub velamento panis, & vini non sit panis materialis, & vinum materiale, sed idem per omnia CHRISTUS, qui fuit in cruce passus, & sedet ad dexteram Patris.

17. Item, utrum credat & asserat, quod facta consecratione per sacerdotem, sub sola specie panis tantum, & præter speciem vini, sit vera caro CHRISTI, & sanguis, & anima, & deitas, & totus CHRISTUS, ac idem corpus absolute, & sub una qualibet illarum specierum singulariter.

18. Item, utrum credat, quod consuetudo communicandi personas laicales sub specie panis tantum, ab Ecclesia universali observata, & per sacrum Concilium Constantiense approbata, sit servanda, sic quod non liceat eam reprobare, aut sine Ecclesiæ auctoritate pro libito immutare. Et quod dicentes pertinaciter oppositum præmissorum,

rum, tamquam hæretici vel sapientes hæresim, sicut arcendi, & puniendi.

19. Item, utrum credat, quod Christianus contemnens susceptionem sacramentorum Confirmationis, vel extremæ unctionis, aut solemnizationis Matrimonii peccet mortaliter.

20. Item, utrum credat, quod Christianus ultra contritionem cordis, habita copia sacerdotis idonei, soli sacerdoti de necessitate salutis confiteri teneatur, & non laico seu laicis quantumcumque bonis, & devotis.

21. Item, utrum credat, quod sacerdos in casibus sibi permisis, possit peccatorem confessum, & contritum a peccatis absolvere, & sibi poenitentiam iniungere.

22. Item, utrum credat, quod malus sacerdos cum debita materia, & forma, & cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, vere conficiat, vere absolvat, vere baptizet, & vere conferat alia sacramenta.

23. Item, utrum credat, quod B. Petrus fuerit Vicarius Christi, habens potestatem ligandi, & solvendi super terram.

24. Item, utrum credat, quod Papa canonice electus, qui pro tempore fuerit ejus nomine proprio expresso, sit successor B. Petri habens supremam auctoritatem in Ecclesia Dei.

25. Item, utrum credat auctoritatem jurisdictionis Papæ, Archiepiscopi & Episcopi in solvendo, & ligando, esse majorem auctoritate simplicis sacerdotis, etiam si curam animarum habeat.

26. Item, utrum credat, quod Papa omnibus Christianis vere contritis, & confessis, ex causa pia, & iusta possit concedere indulgentias in remissionem peccatorum, maxime pia loca visitantibus, & ipsis manus suas porrigentibus adiutrices. Et utrum credat, quod ex tali concessione visitantes Ecclesias ipsas, & manus adiutrices eis porrigentes, hujusmodi indulgentias consequi possint.

27. Item, utrum credat, quod singuli Episcopi suis subditis secundum limitationem sacrorum Canonum hujusmodi indulgentias concedere possint.

28. Item, utrum credat, & asserat, licitum esse Sanctorum reliquias, & imagines a Christi fidelibus venerari.

29. Item, utrum credat, quod Papa vel alius Prælatus propriis nominibus Papæ pro tempore expressis, vel ipsorum Vicarii, possint suum subditum ecclesiasticum sive secularum, propter inobedientiam sive contumaciam excommunicare, ita quod; talis pro excommunicato sit habendus.

30. Item, utrum credat, quod inobedientia sive contumacia excommunicatorum crescente, Prælati vel eorum Vicarii in spiritualibus, habeant potestatem aggravandi, & reaggravandi, interdictum ponendi, & brachium secularare invocandi, & quod illis censuris per inferiores sit obediendum.

31. Item, utrum credat, quod Papa vel alii Prælati & eorum Vicarii in spiritualibus habeant potestatem sacerdotes, & laicos inobedientes, & contumaces excommunicandi, ab officio, beneficio, ingressu Ecclesie.

Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

fic, & administratione ecclesiasticorum sacramentorum suspendendi.

32. Item, utrum credat, quod liceat personis Ecclesiasticis absque peccato, hujus mundi habere possessiones, & bona temporalia.

33. Item, utrum credat, quod laicis ipsa ab eis auferre potestate propria non liceat, immo quod sic auferentes, tollentes & invadentes bona ipsa Ecclesiastica, sint tamquam sacrilegi puniendi, etiam si male viverent personæ Ecclesiasticæ bona hujusmodi possidentes.

34. Item, utrum credat, quod hujusmodi ablatio, & invasio cuicumque sacerdoti, etiam male viventi, temere vel violenter facta, vel illata, inducant sacrilegium.

35. Item, utrum credat, quod liceat laicis utriusque sexus, viris scilicet & mulieribus, libere prædicare verbum Dei.

36. Item, utrum credat, quod singulis sacerdotibus libere liceat prædicare verbum Dei, ubicumque & quodcumque placuerit, etiam si non sint missi.

37. Item, utrum credat, quod omnia peccata mortaliter, & specialiter manifesta, sint publice corrigenda, & extirpanda.

§. 12. Volumus insuper ac statuimus & decernimus, quod si quis per secretam informationem per vos recipiendam, vel alias repertus fuerit infamatus, seu suspectus de quacumque specie hæresis, pestiferæ sectæ, vel doctrinæ pestilentium Joannis Vvicleff, Joannis Hufz, & Hieronymi de Praga, hæresiarum prædictorum aut de fovendo, receptando, defendendo præfatos damnatos homines, dum viverent in humanis, vel ipsorum perfidos sequaces & pseudodiscipulos aut ipsorum erroribus credendo, pro ipsis defunctis vel aliquo ipsorum post obitum orando, vel inter Catholicos nominando & defendendo, vel ipsos ut sanctos colendo, prædicando, vel adorando, vel alias circa eos suscipiendo, agendo, citetur per vos seu alterum vestrum, personaliter coram vobis seu altero vestrum compariturus, semotis procuratore, & advocato, responsurus medio juramento per ipsum sic (ut prædictum est) corporaliter præstito de plena & mera veritate dicenda super prædictis articulis seu eorum singulis vel aliis opportunis, secundum exigentiam casus & currentium circumstantiam ad arbitrium vestrum, & prout vobis seu alteri vestrum videbitur expedire, vel alias contra eosdem ipsorum singulos prout presentibus exprimitur vel alias canonice procedatis.

§. 13. Necnon præfatas litteras, exclusis articulis & interrogatoriis superius positis, atque omissis, in civitatibus diocesis, terris & locis aliis, ubi tute fieri poterit, auctoritate nostra solemniter publicetis & publicari faciatis, omnes & singulos hæreticos hujusmodi, necnon sectatores ipsorum hæresum & errorum utriusque sexus, tuentes, & etiam defendentes eosdem, aut hæreticos ipsos quomodolibet publice, vel occulte.

De modo procedendi contra infamatos, vel suspectos de hæresi.

De hac publicanda Constitutione: & denunciandis excommunicatis hujusmodi hæreticis & defendentes &c.

culite in divinis vel alias participantibus, etiam si Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, regali, reginali, ducali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana praevaldeant dignitate; necnon advocatos & procuratores quoslibet, qui hereticos hujusmodi aut eorum credentes, sequaces, fautores, defensores, & receptatores super crimine heresis aut credulitatis, sequele, fautorie, defensionis & receptationis hujusmodi defenderint, excommunicatos singulis diebus Dominicis & festivis in praesentia populi nunciatis, et per alios nunciari faciatis.

§. 14. Et nihilominus contra eosdem omnes, et singulos utriusque sexus, hujusmodi errores tenentes, approbantes, defendentes, dogmatizantes, ac fautores, et receptatores, et defensores eorumdem exemptos, et non exemptos, et quemlibet ipsorum, cuiuscumque dignitatis, status, preeminentie, gradus, ordinis vel conditionis (ut praeretur) existant, auctoritate nostra diligenter inquirere studeatis, et eos, quos per inquisitionem hujusmodi diffamatos, vel per confessionem eorum seu per facti evidentiam, vel alias hujusmodi heresis et erroris labe resperos reperieritis, auctoritate praedicta etiam per excommunicationis, suspensionis et interdicti, necnon privationis dignitatum, personatum et officiorum aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum ac feudorum, quae a quibuscumque Ecclesiis, Monasteriis, ac aliis locis Ecclesiasticis obtinent, ac etiam honorum et dignitatum secularium, ac graduum scientiarum quarumcumque facultatum, et per alias poenas, sententias, et censuras Ecclesiasticas, ac vias et modos, quos ad hoc expedire seu opportunos esse videritis, etiam per captiones, et incarcerationes personarum, et alias poenas corporales, quibus heretici puniuntur seu puniri jubentur, aut solent juxta canonicas sanctiones. Similiter vel clericos ipsos et ecclesiasticas personas, usque ad degradationem inclusive, si eorum culpa ac pertinacia vel rebellio id exigat aut requirat, corrigatis, et puniatis ac diligenter corrigi, et puniri faciatis. Necnon contra eosdem & ipsorum, laicorumque bona secundum canonicas sanctiones, et legales contra hereticos, et eorum sequaces editas, quibus eosdem sectatores sive sequaces subiacere decernimus, animose confurgatis juxta modum et formam supradictos. Et qui de praemissis heresibus vel articulis, vel aliquo praemissorum infamati fuerint, ad arbitrium vestrum se purgare teneantur. Alii vero, qui per testes seu propriam confessionem vel alias legitimas probationes convicti fuerint de praemissis heresibus vel articulis vel aliquo praemissorum, eosdem articulos, et errores solemniter, et publice revocare, abiurare, penitentiam condignam, etiam ad immurationem (si delictum exegerit) subire cogantur. Necnon quod errores, et hereses hujusmodi cuiuscumque generis vel speciei censentur, de cetero verbo, nutu vel facto non fovebunt, seu alios ad credendum illis verbo de facto, publice, vel

De panis contra hujusmodi errores tenentes, dogmatizantes &c.

De modo abjurandi.

occulte, directe, vel indirecte; aut alio quovis modo inducent, sufficientem & idoneam cautionem prestare teneantur. Quod si forsitan eosdem articulos solemniter & publice revocare & abiurare, & penitentiam condignam, etiam ad immurationem perpetuam vel temporalem juxta vestre discretionis arbitrium sine dilatione subire, ac sufficientem cautionem, quod errores, & hereses ipsas de cetero non tenebunt, nec fovebunt, nec alios ad credendum vel verbo, vel facto publice, vel occulte, directe, vel indirecte, vel quovis quesito colore inducent, prestare, seu aliquod praemissorum facere noluerint, ex tunc contra ipsos juxta qualitatem errorum ad delictorum suorum, etiam (si expedit) tamquam contra hereticos, aut heretica labe resperos, auctoritate nostra juxta canonicas, & legales sanctiones summarie, & simpliciter ac de plano sine strepitu, & figura iudicii, & etiam ex officio, appellatione, seu appellationibus quibuscumque cessantibus, procedatis, ac ipsos juxta eandem canonicas traditiones puniatis, etiam si opus fuerit curie seculari relinquendo: Contra dictores per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc (si opus fuerit) auxilio ejusdem brachii secularis.

§. 15. Non obstantibus tam felic. record. Bonifacii Papae Octavi praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra civitatem, & diocesim suam, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a sine sine diocesim ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede Apostolica deputati, extra civitatem, & diocesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, sive alii vel alii vires suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a sine diocesim eorumdem trahere praesumant, & de duabus dietis in Concilio generali, quam aliis quibuscumque constitutionibus Romanorum Pontificum, tam a iudicibus delegatis, quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut aliis editis, quae possint in hac parte vestre jurisdictioni aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet obviare, seu si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari, seu ultra, vel extra loca ad iudicium evocari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, & eorum personis, locis, & ordinibus, & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictae Sedis indulgentia generali, vel speciali, cuiuscumque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam, vestre jurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri & de qua, cuiusque toto tenore de verbo ad verbum in nostris literis habenda sit mentio specialis.

Datum Constantiae, octavo Kal. Martii, Pontificatus nostri Anno Primo.

Dat. die 22. Febr. 1418. An. I.

Con-

Obstantibus quibuscumque derogatur.

II.

Contra impediendes executionem literarum, Apostolicarum, praetextu concessionis, vel indulti Urbani VI.

Martinus Episcopus, Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Precium.

Que fuerit Urbani VI. concessio.

Que mala inde proveniunt.

Illam concessionem revocet Martinus.

Literasque Apostolicas libere vult executioni mandari.

tores, seu impetrantes propter excommunicationes hujusmodi per eos faciendas forsitan inlaxerint, & promulgaverint, irritas, & inanes, ac nullius existere roboris, vel momenti.

§. 5. Necnon quemcumque, qui contra praemissa aliquid attentare praesumpserit, ab exercitio jurisdictionis Ecclesiasticae per tres menses, ipso facto suspensum. Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

Datum Constantiae, secundo Kal. Maii, Pontificatus nostri Anno Primo.

Sententiaque e contrario lata irritat.

Secusque agente debitis coerec penis.

Dat. die 30. Aprilis 1418. An. I.

III.

Ordinis Mendicantium Professoribus quibusvis ad alios, quam Carthusien. Ordinem, transitum absque Sedis Apostolicae licentia speciali interdicat.

Ex Regest. Vatis.

Martinus Episcopus, Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Viam ambitiosae cupiditati Religiosis potissime Mendicantibus pracludere cupientes, ad alios Ordines praefertim Monasticos fucatis tamen coloribus asserentibus ob frugem melioris vitae, aut arctioris observantiae tam Sancti Benedicti, quam Cisterciensis, Camaldulensis, Vallis umbrosae, Canonicorum Regularium Sancti Augustini, vel aliorum Monasticorum Ordinum convolare nitentibus licentiam a Sede Apostolica, seu Legatis, aut Nuntiis ejusdem Sedis de transferendo se a Mendicantium Ordinibus, ea ratione praefertim, ut verisimiliter, prout facti evidentia docet, est putandum, quod libere degant, Dignitatesque, & Beneficia Monastica consequi valeant, & ex certis aliis causis honestati non consonis obtinentibus, ac volentes conservationi Ordinum Mendicantium etiam providere auctoritate Apostolica ex certa scientia tenore praesentium declaramus ac decernimus, statuentes quod de cetero nullus Religiosus de Ordinibus Mendicantium quorumcumque cuiuscumque status, conditionis, vel Religionis existat, quomodocumque aut qualitercumque possit, vel debeat virtute cuiuscumque licentiae, ac indulti Apostolici, seu Penitentiariae nostrae curam gerentis, vel alia quavis auctoritate hactenus etiam per Bullas Apostolicas facultatum quarumvis tam Legatorum & Nuntiorum Sedis praefatae, necnon Penitentiariae hujusmodi pro tempore curam gerentis, quam aliorum quorumcumque sub quavis potestate, aut auctoritate maxime de transferendis fratribus, aut aliquibus praefertim Ordinum Mendicantium Professoribus in genere vel in specie ab Ordinibus hujusmodi Mendicantium ad Monasticos sub quacumque verborum conceptione appareant admitti aut recipi per aliquos, etiam superiores Ordinis, seu Monasterii, aut loci Monastici, seu alias in Monachum, vel in fratrem alicujus ex Ordinibus Monasticis supradictis, vel aliis expressis, & non expressis Ordine

Ordinum Mendicantium Professoris ad alios Ordines, Carthusienses excepto, transire prohibet.

H h h 2 Car-

Bull. Rom. Tom. III. Pars II.